

planlægning, ligesom de sociale ydelser, der stilles til rådighed for den enkelte borger eller familie, ofte har en for spredt og usammenhængende karakter.

I socialreformkommissionens betænkning afsnit I („Det sociale hjælpesystem — historisk udvikling og oversigt over gældende regler“) er givet en nærmere fremstilling af baggrunden for udviklingen af det nuværende system.

De omfattende reformforslag, både vedrørende strukturen og indholdet af de sociale ydelser, der indeholdes i socialreformkommissionens betænkning, og som må forventes efterfulgt af yderligere forslag fra kommissionen, vil kun kunne gennemføres over en årrække. Det er imidlertid af afgørende betydning, at de ydre rammer, der ikke mindst vil blive tilvejebragt gennem kommunalreformen, tilpasses på en sådan måde, at de kan danne udgangspunkt for udvikling af et trykkesystem, der lever op til nutidens krav om forebyggelse, revalidering, trykkes og trykkes for befolkningen.

Uanset at regeringen endnu ikke har taget stilling til alle enkeltheder i betænkningen, finder man det derfor påkrævet, at der pr. 1. april 1970 skabes rammer som er tilstrækkeligt rummelige og smidige til at være grundlag for det kommende reformarbejde, ikke mindst for kommuners og amtskommuners vedkommende. Tildels er der tale om strukturtilpasninger, som har et sidestykke i allerede vedtaget eller i folketinget forelagt lovgivning om styrelsesforholdene inden for sygehusvæsenets og skolevæsenets områder.

Nærværende lovforslag bygger i hovedsagen på forslag, der er fremsat af socialreformkommissionen og tiltrådt af alle kommissionens medlemmer. Enkelte forbehold, der berører forslaget, er dog fremsat i betænkningens afsnit XI, hvortil der henvises.

Vedrørende lovforslagets forventede økonomiske virkninger for staten bemærkes:

Ved den foreslåede administrative struktur fastlægges rammerne for en senere flytning af administrative opgaver fra centrale og regionalt placerede statsinstitutioner til amtskommunale og kommunale myndigheder. En sådan decentralisering vil efterhånden muliggøre en betydelig reduktion både af det statsansatte personale og af det af statsinstitutioner benyttede kontorareal inden for de administrationsområder, der berøres af lovforslaget. Umiddelbart ved lovens ikrafttræden vil en sådan overflytning af opgaver imidlertid ikke kunne iværksættes. De økonomiske virkninger af lovforslaget for tiden umiddelbart efter 1. april 1970 vil blive foranlediget af nødvendige ændringer i statsadministrationen som følge af oprettelsen af en socialstyrelse.

Socialstyrelsens personalebehov vil ganske overvejende blive dækket ved anvendelse af personale i de statsinstitutioner, som forudsættes at skulle indgå i styrelsen, og eventuelt ved udstationering af enkelte medarbejdere fra andre statsinstitutioner.

Under de foreløbige overvejelser vedrørende en socialstyrelses lokalebehov har man fundet det hensigtsmæssigt at stille imod en lokalemæssig samling af de institutioner, der vil indgå i socialstyrelsen. For så vidt en sådan samling ikke måtte være mulig umiddelbart efter oprettelsen af socialstyrelsen, vil styrelsens lokalebehov — i hvert fald ganske overvejende — kunne imødekommes ved anvendelse af lokaler, som benyttes af institutioner, som vil indgå i styrelsen.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at det påtænkes snarest at nedsætte en arbejdsgruppe, som i den nærmeste fremtid skal overveje personale- og lokalespørgsmål i forbindelse med en socialstyrelse og herunder komme med nærmere forslag.

De af lovforslaget umiddelbart følgende udgifter for staten anslås ikke at ville overstige 0,5 mill. kr. årlig, og det påregnes, at udgifterne kan afholdes inden for de bevillinger, der er opført på finanslovforslaget for finansåret 1970-71 for de institutioner, der indgår i socialstyrelsen. Lovforslaget vil således ikke medføre merudgifter for staten i finansåret 1970-71.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at skønne over de økonomiske konsekvenser af den samlede socialreform.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Lovforslagets § 1 omhandler lovens saglige og stedlige område. Der henvises dog tillige til § 31, hvorefter loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

I overensstemmelse med det i socialreformkommissionens betænkning fremhævede synspunkt, at udviklingen har nødvendiggjort en nærmere koordinering mellem sociale og sundhedsmæssige anliggender, omfatter lovforslaget den kommunale og centrale styrelse og forvaltning af såvel sociale som en række sundhedsmæssige opgaver. Væsentlige dele af sundhedsvæsenet vil dog fortsat være reguleret ved selvstændig lovgivning, herunder særlig sygehus- og embedslægevæsenet, ligesom sundhedskommissionernes område ikke berøres af lovforslaget. Sundhedsstyrelsen vil fortsat som centralstyrelse for landets sundhedsvæsen varetage centrale opgaver, der kræver lægekyndig indsigt.